

Határtalanul kirándulás – 2016.05.10-13.

Utazásunk kedden reggel 7:00-kor indult. Hosszú, izgalmas és eseményekkel teli út után megérkeztünk az ipolybalogi Ipolyi Arnold Alapiskolába. Ott a kilencedikes diákok körbevezettek minket az iskolájukban és válaszoltak a kérdéseinkre. Rengeteg érdekes dolgot tudtunk meg az ottani iskolás életről. Ezután újabb buszozás következett, majd eljutottunk Bajmóc várához. Gyönyörű, mesebeli vár, a Disney világába illő. A helyi idegenvezető nem tudott magyarul, ezért a mi idegenvezetőnk mesélte el a vár történetét és néhány érdekes részletet, legendát. Ezután fagyizás következett - különleges volt ez a fagyi, édesebb, mint amit Magyarországon kaphatunk. Ezen a napon utoljára buszra szálltunk, és a szállásra utaztunk, Alsóbodokra. Vacsora után elfoglaltuk a szobáinkat, és a fáradtság ellenére sokáig beszélgettünk.

Másnap reggel nagyon korainak tűnt a 6:30-as ébresztő, de nem tudtunk lustálkodni, tartanunk kellett magunkat a tervezett programokhoz. Reggeli után a körmöcbányai pénzverdébe indultunk. Itt megismerkedtünk a pénz kialakulásával, láthattuk, milyen pénzeket használtak az ókori Rómában, és milyen fajta pénzeket használtak Magyarországon és Szlovákiában. Innen Zólyomra vitt az utunk, ahol megkoszorúztuk Balassi Bálint emléktábláját, közösen felolvastuk egyik versét a tiszteletére. Újabb buszozás következett, Besztercebányára érkeztünk. Itt a legérdekesebb dolog egy nagyon régi temető volt, amin keresztül kell menniük a helyieknek, ha a város egyik végéből a másikba akarnak eljutni. Hosszú sétát tettünk a főtéren, megnéztük a Mátyás-házat, és több régi magyar épületet is láttunk. Ezután Selmecebányára utaztunk, ahol megtekinthettünk egy bányamúzeumot, sőt, egy igazi bánya-járatba is bemehettünk. Sajnos Selmecebányából nem láttunk többet, mert hatalmas eső mosta el a további terveinket. Innen a közeli szállásra mentünk, ahol nagyon finom, háromfogásos vacsorát kaptunk.

A harmadik nap reggelén 6:45-kor volt az ébresztő, majd gyors reggeli és készülődés után újra egy nagyon hosszú buszozással indult a nap. Első megállóknál egy túra várt ránk, fel a Tamásfalvi kilátóhoz. Gyönyörű volt a kilátás, bár elég fárasztó volt az út a hegy tetejéig. Szerencsére a buszon kipihentük magunkat, mielőtt elértük a következő állomásunkat, Késmárkot. Itt két templomot is megnéztünk. A régebbi egy fatemplom volt, ami a XVIII. század elején épült. A templom különlegessége, hogy egészen a felújításáig nem tartalmazott szögeket vagy más fém elemeket. Az újabb templom egyik oldaltermében Thököly Imre sírját nézhettük meg. Rövid sétát tettünk a késmárki sétálóutcában, melynek végén a Thököly-várat is megnéztük, sajnos csak kívülről. Aznapi szállásunkon, Szádalmáson, egy gömöri néptánc-csoport tanított nekünk felvidéki táncokat, ezzel a táncházzal zárult a napunk.

A negyedik nap is úgy kezdődött, mint az eddigiek: ébresztő, reggeli, készülődés és buszozás. Azonban a buszon már érezhetően megváltozott a hangulat, a jó kirándulás ellenére mindenki vágyott már haza. Sajnos a mai napra tervezett első programot elmosta az eső, így csak messziről nézhettük meg, hol túrázhattunk volna, ha szép időnk lett volna. Később szerencsére kisütött a nap, és a szépsi múzeum és tájház látogatásánál már nem volt szükség az esernyőinkre. Nagyon szép, jól berendezett volt ez a múzeum, a kovácmesterséget és a szabást-varrást is megismerhettük, régi felvidéki ruhákat és berendezési tárgyakat nézegethettünk. Ezután utolsó állomásunk, Kassa felé vettük utunkat, ahol először Márai Sándor szobránál álltunk meg egy kis időre, majd a Szent Erzsébet Székesegyházhoz sétáltunk. Itt először meghallgattuk az ismertetőt a dómról, majd megkoszorúztuk az ide eltemetett II. Rákóczi Ferenc sírját. A Szlovákiában töltött időnk végén kaptunk egy kis szabadidőt, fagyiztunk, sétáltunk, emlékeket és ajándékokat vásároltunk. Este nyolcra értünk haza, hosszú és fárasztó utazás után, de mindenki nagyon örült, hogy végre itthon lehetünk.